

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת בהעלתך

"אל מול פני המנוחה יאירו שבעת הנרות"

(ח, א)

המנוחה רומזת לחכמת התורה הקדושה כמו שנאמר 'הרוצה להחכים ידרים', והמנוחה היתה בדרום.

יש הרומזים ששבעת הקנים רומזים לשבעים ימי שנות האדם בעולם, ובאה התורה להורות לאדם שלא יאבד יום אחד מחייו ללא עסוק ולמוד בתורה הקדושה.

בעירה שאין המשלגת לא היה מלמד אחד, מי שרצה מלמד לבנו היה צריך לשכר מלמד פרטי שיגיע במיוחד ולשלם מכיסו הון רב.

הוריו של מאירק'ה בן השבע היו עניים והצאטוט הקטן כל כך רוצה ללמד תורה, כל כך שואף לגדולות...

מה עשו הוריו? הם מכרו את כל חפציהם המעטים, כולל התכשיטים וחסכו פרוטה לפרוטה כדי לאגור סכום נכבד שישפיק לממון מלמד שיבטיח את עתידו של בנם.

עיניו של מאירק'ה הקטן זרחו מאשר באשר בקר אחד אמר לו אביו: 'בני הקר, יש לי

בשורה משמחת, מיד אחרי חג הפסח, יגיע לעירה אי"ה מלמד מהטובים ביותר באירופה ששכרנו עבורך.

מאירק'ה קפץ והרעיף על אביו חבוק ונשיקות...

הוא יצא אל השלג והחל להעיף כדורים לבנבנים ליער. כמה טוב לי - הוא צהל - אני מתחיל ללמד תורה, אני לא אהיה עגלון ולא חיט או סנדלר, אני אהיה תלמיד חכם.

עוד יומים חג הפסח... מאירק'ה סופר את השניות ואת הדקות ואת הימים הספורים שעוד נותרו...

תהיה סבלן מאירק'ה שלי - אמרה אמא - ותכין דרשה קצרה להקביל את פני המלמד שלך.

מאיר הקטן הכין מדרש חז"ל ממסכת עבודה זרה על היום שבו הקב"ה יאחז ספר תורה בחיקו ויודיע לאמות העולם שמי שעסק בתורה יבוא ויקבל את שכרו.

אני רוצה להיות - יאמר מאירק'ה למלמד - מאלו שיקבלו שכר על עסוקם בתורה ולא מאותם שעסקו בבגנות גשרים ומרחצאות...

המלמד בודאי יצבט את לחיי, הרבה לעצמו... והנה הגיע הבקר המיחל שלאחר חג הפסח, בני הבית מחכים ומחכים והמלמד לא מגיע...

עברו שעות הצהרים והגיע הערב אך אין

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

סימן לבואו של המלמד.

עוד יום חלף וגם בו המלמד לא מגיע.

מאירק'ה מתחיל להתרגל לכך שהמלמד לא הגיע, הוא ילד, וכאשר ילד לא לומד הוא משתובב, מטפס על עצים, עוזר לשואב המים ומעביר את הזמן...

הוא חוזר הביתה והנה הוא רואה את אמא בצד המטבח עומדת ובוכה...

לבו הקטן נרעד, הוא מעולם לא ראה את אמו בוכה כך. מאירק'ה אור אמץ, הוא נגש לאמא ושואל אמא למה את בוכה?

אני בוכה מאירק'ה שלי, כי המלמד שלך מתמהמה, כבר יומים שהוא מאחר... אולי הוא חזר בו? מי יודע?

אבל אמא, את בעצמך אמרת שהדרכים משלגות ויש עכובים לא צפויים, אני בטוח שמחר הוא יבוא.

נכון מאירק'ה שלי, אני מקנה ומאמינה שמחר הוא יבוא, אבל מה עם התורה שלא למדת היום? את התורה של היום לא תוכל להשלים מחר ועל זה אני בוכה...

מאירק'ה ירד מעל ערמת העצים, הוא נכנס לחדרו והרגיש איך המלים והדמעות של אמא מחבקות אותו חזק חזק, צורבות את לבו כ'מכות אש' וזעקות אליו, מאירק'ה! מה יהא על התורה של היום?

מאירק'ה הקטן גדל ולימים הפך לרבי מאיר שפירא - ראש ישיבת חכמי לובלין.

המלים של אמא הוו כמנוע ליסוד המפעל האדיר 'למוד הדף היומי' בו זוכים להשתתף רבבות עמך בית ישראל.

"על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו"

(ט, יח)

מעשה בתלמיד חכם נכבד מירושלים, שנסע לחו"ל לאסוף כסף לישיבתו.

במטוס, פגש בגאון רבי דן סגל, והחלו לשוחח בדברי תורה, בין הדברים הזכיר, כי זו לו הפעם הראשונה שהוא נוסע לחו"ל לאסוף תרומות לישיבתו, וספר על החששות המקננים בלבו.

אמר לו: רבי, עצה לי אליך, כשאתה נכנס לגבירים לבקש מהם תרומה, אל תדבר אל הגביר, דבר אל הקב"ה ישירות, הגביר רק שומע!!!

אותו תלמיד חכם עשה כדבריו, ואכן ראה ברכה מיחדת, ובכל כתבת קבל סכום יפה מאד.

במהלך שהותו בחו"ל הגיע לאחד העשירים, שבשעה שנתנו לו בארץ את כתבתו, אמרו לו כי העשיר הזה תמיד דורש בשלומך ובשלום משפחתך.

ספר אותו תלמיד חכם: הפעם הרגשתי אני בא בזכות עצמי, אני אדבר אליו כחבר... נכנסתי לביתו של אותו גביר ואכן כבד אותי כראוי, ושאל בשלומי, ומה מעשי, ואמר כי מאוד הינה רוצה להשתתף ולזכות בהחזקת הישיבה.

הרגשתי סוף סוף שיש לי עם מי לדבר... ודברתי אליו כחבר שיעזר לי.

כשסימנו, הלה הוציא מכיסו שטר של... חמש דולר ונתן לי.

א גוט שבת